

غلبه ترامپ بر کوریای شمالی

(ترجمه)

در بیانیه‌ای که دو رهبر شبه‌جزیره کوریا صادر کردند، به "صلح، ترقی و اتحاد شبه‌جزیره کوریا" دعوت نمودند، و هم‌چنان بر "خلع سلاح اتمی شبه‌جزیره کوریا" پابندی خود را اعلان داشتند. هرگاه حالت چنین ادامه یابد، حالت جنگی 65 ساله و کشمکش‌های نظامی اطراف شبه‌جزیره-که منطقه را در بخش‌های مختلف به رکود مواجه ساخته است- خاتمه خواهد یافت. ظهور کوریای شمالی به حیث قوت اتمی و موشک‌های دوربرد، مستقماً امریکا را تهدید می‌نماید.

اجلاس سران دو کوریا به امر امریکا برگزار گردید و پس از آن آمادگی اجلاس مهمی بین رئیس‌جمهور امریکا و کیم جون اون رهبر کوریا شمالی قرار است در ماه اپریل برگزار شود، که مایک پامپيو وزیرجه امریکا با هدف برنامه‌ریزی این دیدار در روز اول اپریل سفری مخفیانه‌ای به کوریا شمالی داشت و با کیم جونگ اون رهبر این کشور دیدار کرده است.

این اوضاع سیاسی تغییرات نمایشی‌ای بیش نیست؛ چون سال گذشته ترامپ از جنگ هسته‌ای همه‌شمول هشدار داده بود و از طرف چین فشارهای سختی بالای کوریای شمالی وارد کرد و جاپان از طرف کوریای شمالی شاهد آزمایش موشکی نزدیک جزائر خود بود، و در آن سال کیم جون اون گوشه‌گیری را انتخاب و با هیچ رهبر کشوری ملاقات نداشت؛ اما درین سال "کیم" تنها با رئیس کوریایی جنوبی دیدار نکرده است؛ بلکه همزمانی که وعده ملاقات با دونالد ترامپ را داد، قبل از وی با رئیس‌جمهور چین ملاقات کرده بود.

باوجودی که ترامپ تلاش دارد تا ازین حوادث استفاده کند؛ اما حقیقت این است که ایجاد آرامش و روابط خوب بین شبه‌جزیره کوریا با استراتژی‌ای درازمدت امریکا در تناقض قرار دارد؛ چون قدرت اقتصادی جهانی چین، امریکا را به چالش کشانیده است. امریکا می‌داند که کنترل بحر چین جنوبی توسط چین تهدید مستقیمی است برای کنترل بحیره آرام- که امریکا آن را ملکیت شخصی خود می‌داند. پس برای ضربه‌زدن چین، امریکا همیشه کشمکش‌های کوریا را دامن می‌زند تا بدان وسیله حضور نیروی نظامی خود را در کوریا جنوبی تقویه کرده بتواند. نمونه آن استقرار نیروی هوایی نظامی در سال 2017م به هدف ترسانیدن کوریای شمالی و رادارهای قوی آن بود تا به سهولت بتواند فضای چین را هدف قرار دهد. برعلاوه کشمکش‌های کوریا، امریکا استراتژی حضور دائمی در جاپان را تقویه می‌نماید. استراتژی امریکا این بود که سال گذشته ترامپ از هشدار یک جنگ اتومی خانمان‌سوز در کوریا شمالی خبر داد که اثرات آن نه تنها در کوریا؛ بلکه منطقه را متأثر خواهد ساخت.

بالآخره لحن خصمانه ترامپ برعکس نتیجه داد و ریکس تیلرسون وزیرخارجہ سابق را مجبور ساخت تا موقف‌گیری امریکا را توجه نماید. علاوه بر آن، کم‌تجربه‌گی تیلرسون در سیاست سبب گردید تا نقشه سیاست انگلیس، کشمکش‌های کوریا آرام سازد؛ چنان‌چه انگلیسکنفرانس فانکفوردر در تاریخ 16 نومبر 2018م برگزار و کوریا شمالی را به گفتگوهای سیاسی فراخواند، و به کیم جون اون فرصت داد تا یک هیئت بلند رتبه را به ریاست خواهرش در بازی‌های المپیک زمستانی، که در کوریا جنوبی برگزار گردیده بود، فرستاد. انگلیسی‌ها اهداف شومی دارند و هدف آن‌ها این است که به جای کشمکش‌های مزدوران و نمایندگان خود، چین و امریکا هردو باهم مستقماً وارد کشمکش شوند. به هر حال، پس از آمادگی کوریای شمالی برای گفت‌وگوها- که به تاریخ 8 مارچ 2018م اعلان گردید- گزینش دیگری برای ترامپ جز برکناری تیلرسون و جایگزینی پامپیو به حیث وزیرخارجہ باقی نماند. در حقیقت ترامپ آماده مذاکرات نه؛ بلکه آماده تشدید کشمکش‌های جزیره کوریا می‌گردد.

نقش مون جای رئیس کوریای جنوبی کلید پیشرفت گفت‌وگوها محسوب می‌گردید. آقای مون که قبلاً شاهد شکست مذاکرات "آفتاب تابان" با کوریای شمالی بود، می‌خواهد این بار آن‌چه را که نتوانسته بود انجام دهد، تکمیل کند. مون در اصل همان روش‌های سلف خود را در سال 2003-2007م در پیش می‌گیرد؛ این درست همان کاری است که وی می‌خواهد انجام دهد و کار نیمه تمام را به پایان برساند. پارک چونگ هی سلف گذشته وی مزدور امریکا و کسی بود که اجازه استقرار سامانه دفاع موشکی "تاد" را در کشورش داد. امریکائیان با وجود دانستن موقف‌گیری‌های ضد امریکائی وی، در انتخاب وی شتافتند. باوجود آن مون جای انتهای تدبیر و بلوغ خود را در راستای تحقق اهداف خود به خرج داده و برای تحقق اهداف خود ترامپ را شخصیت بزرگ خوانده و از سیاست‌های خصمانه ترامپ در قبال جهان استقبال نمود.

امکان می‌رود که ترامپ با گذشتن شدن از برخی امتیازها، تحریم‌های خود علیه کوریا شمالی و کشمکش‌های ارض چین را با اسالیب دیگر ازسر گیرد. در اخیر، منبع تمام نا آرامی‌های جهان وجود مبدهی سرمایه‌داری است که هم و غم آن منافع مادی است و بس. نجات بشریت ازین بدبختی جز با برگشت اسلام به اریکه قدرت دیگر راهی ندارد. دولت خلاف

برمنهاج نبوت علیه رقابت‌های جهانی مبارزه کرده و آن را در اختیار خود درآورده و جهان را مملو از عدل، آرامش و پیشرفت خواهد ساخت؛ چنان‌چه در یک هزارسال قبل جهان شاهد دست‌آوردهای جهانی خلافت بود.

برگرفته از جریده‌الرایه

نویسنده: استاد فائق نجاح

23 شعبان 1439 هـ.ق

9 می 2018 م